

Til nr. 1

Vedrørende de jordfaste fortidsminder (§ 26, stk. 1) har strafferammen også hidtil efter naturfredningslovens § 66, stk. 1, nr. 1, været bøde.

Vedrørende danefæ (§ 27, stk. 2, 2. punktum) har strafansvar hidtil skullet afgøres efter § 277 (ulovlig omgang med hittegods) i straffelovens kapitel om berigelsesforbrydelser. For imidlertid at understrege, at der på dette område i første række er tale om at værne kulturhistoriske værdier, har man fundet det rigtigt at udarbejde selvstændige straffebestemmelser i museumsloven. Dette strafansvar er ikke betinget af berigelseshensigt som i straffelovens § 277.

Vedrørende de staten tilhørende historiske skibsvrag m.v. (§ 28, stk. 3, 1. punktum) har strafferammen også hidtil efter vraglovens § 5 været bøde.

Til nr. 2

Bestemmelsen svarer til naturfredningslovens § 66, stk. 1, nr. 5.

Til stk. 2

Ved særligt skærpende omstændigheder tænkes i første række på overtrædelser vedrørende særligt kulturhistorisk værdifulde genstande eller på genstande af betydelig økonomisk værdi. Specielt danefæ kan ofte i sig selv anses for noget særligt værdifuldt allerede efter dets definition, hvorfor betingelsen om »særligt skærpende omstændigheder« lettere til være opfyldt ved danefæ-delikter end ved overtrædelser vedrørende andre genstande.

Til stk. 3

Der foreslås herved skabt mulighed for at anvende retsmidler som ransagning og beslaglæggelse i samme omfang som i statsadvokatsager. Begrundelsen er, at der på dette område er tale om genstande, der må betegnes som unika.

Til stk. 4

Bestemmelsen svarer til naturfredningslovens § 66, stk. 3.

Til stk. 5

Forældelsesfristen i relation til stk. 1, nr. 2, vil være den almindelige 2-årige forældelsesfrist i straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2.

Den i øvrigt til 5 år fastsatte forældelsesfrist svarer til den forældelsesfrist, der er fastsat i naturfredningslovens § 66, stk. 4.

Til kapitel 9

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Til § 38

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1984.

Til stk. 2

Denne bestemmelse giver museerne mulighed for at udtræde af tilskudsordningen, såfremt de måtte ønske ikke at være omfattet af reglerne i § 16, stk. 2 og 3.

Til § 40

I forbindelse med Grundloven af 5. juni 1849 blev de kongelige slotte i en kundgørelse af 30. maj 1849 om Civillisten erklæret for statsejendom med bopælsret for Kongen. I samme kundgørelse blev der dog taget forbehold om »Den chronologiske Samling paa Rosenborg Slot«, idet det forbeholdtes Kongen at bestemme, om samlingen skulle indlemmes mellem statens samlinger eller betragtes som et kongeligt fideikommiss.

Beslutning herom blev taget ved kongelig resolution af 14. juni 1854, hvorefter samtlige på Rosenborg værende samlinger og genstande skulle udgøre én samling under navn af den chronologiske og betragtes som »det Kongelige Huses uafhængelige ejendom, arvelig fra Konge til Konge«. Den nævnte kongelige resolution forudsatte ligeledes, at Kongehusets hidtidige adgang til ved højtidelige lejligheder at benytte juveler, genstande, inventar og andre »særlige apparater« opretholdes.

Ved den kongelige resolution af 1854 blev den chronologiske samling endvidere henlagt under en særlig bestyrelse på to personer: den ene en minister, der siden 1866 har været den minister, hvorunder kulturelle anliggender sorterer, den anden en af Kongen udpeget person, der siden 1899 har været et medlem af Kongehuset, i dag Hans Kongelige Højhed Prins Henrik.

Endvidere har Kongen siden 1866 udnævnt en direktør for samlingen, som siden 1910 altid har været udpeget blandt hoffets højere embedsmænd.

Det er disse ovennævnte regler, som efter forslaget udtrykkeligt opretholdes og derved får gyl-